

NADARÍN (Leo Leoni)

Arraitxo talde zoriontsu bat bizi zen itsasoan igerian.

Guztiak gorriak ziren. Horietako bakarra zen muskuilu baten oskola bezain beltza.

Bere anai-arrebek baino azkarrago egiten zuen igerian.

Nadarin zuen izena.

Egun txar batean, hegaluze bizkor, anker eta gosetu bat gezi baten antzera agertu zen olatuetan zehar eta kolpe batez, arraintxo gorri guztiak irentsi zituen.

Nadarinek bakarrik egin zuen ihes.

Igeri egin zuen, mundu heze eta sakonean. Izututa zegoen, bakarrik eta oso triste.

Baina itsasoa izaki zoragarriz beteta zegoen eta igerian zihoan bitartean, harriduraz harridura, Nadarin berriz ere zoriontsu izan zen.

Gelatinazko ostadar-medusa bat ikusi zuen, errota baten antzera biraka zebilen otarraina, hari ikusezin batek arrastan zeramatzan arrain arraroak, azukrezko arroketan hazten zen algazko oihana... ia ahazteko adinako luzerako isatsa zuen aingira... eta itsas anemonak, karminezko palmondoen gisa, haizearekin kulunkatuz...

Orduan, arroken eta belarren itzalean ezkutatuta, arraintxo talde bat ikusi zuen, bere antzekoak zirenak.

“Zatoz, goazen igeri egitera, jolastera eta leku berriak EZAGUTZERA!”, esan zuen, alai.

“Ezin dugu”, esan zuen arraintxo gorri batek. “Arrain handiek jan egingo gintuzke”.

“Baina ez zarete hor geratu behar beti”, esan zuen Nadarinek. “Zerbait pentsatu behar dugu”.

Nadarinek asko pentsatu zuen... orduan, bat-batean, hau esan zuen: “Badakit! Guztiok elkarren alboan egingo dugu igerian, itsasoko arrainik handienaren gisan.”

Elkarren ondo-ondoan igeri egiten irakatsi zien, bakoitza bere lekuan.

Eta arrain erraldoia izango balira bezala igeri egiten ikasi zutenean esan zuen: “Ni begia izango naiz”.

Eta horrela egin zuten igerian goizeko ur freskotan eta eguerdiko eguzkitan, arrain handiak izutuz.

- *Zer gustatu zaizue ipuinetik?*
- *Zein arazo zuten arrainek?*
Nola konpondu ahal izan zuten?
Zer egiten dugu guk arazoren bat dugunean?
- *Gustatuko al litzaizueke Nadarin bezalakoak izatea?*

BAKEAREN ALDEKO IPUINAK (La Salle -Alcorako 6.mailako ikasleak)

Behin batean bazen gerran zegoen herrialde bat. Zerua ilun zegoen, lurra ilun zegoen, gerraren ondorioz dena ilundu zen, lurrean odola zegoe eta beste guztia ilun zegoenez, gorri kolore bizi hori oso nabarmen ikusten zen.

Herrialde horretan haur bat bizi zen. Haur horrek ama eta anaiak baino ez zituen bizirik, aita gudan zegoela hil zen; eta orain, berak ezin zuen ikastetxera joan, gosea pasatzen zuen; izan ere, ez zegoen elikagairik eta bere ahizpa gaixorik zegoen eta ez zuten bera sendatzeko botikarik. Bizitza guztia hankaz gora zegoen.

Baina ez zen beti horrela izan. Gerraren aurretik nahi zuen guztia jaten zuen, ikastetxera joaten zen, lagunekin jolasten zuen eta gaixotzen zenean botikak izaten zituen, baina orain urdin ilun bihurtu zen guztia, ez, ilunago oraindik, beltz bihurtu zen guztia, ilargirik eta izarrik gabeko gaua izango balitz bezala.

Egunak pasa ahala, gauzak orduan eta okerrago zeuden; ahizpa hiltzorian zegoen, elefante talde oso bat jateko moduko gosea zuen, eta gainera, ikastetxean ikasi zuen guztia ahazten ari zitaion.

Pentsatzen hasi zen... Ikastetxean gerraz hitz egin zuten; hala eta guztiz ere, inoiz ez zuen pentsatu berari tokatuko zitaionik, euren laguntzeko inork ez zuela ezertxo ere egiten pentsatzen zuen, baina beste herrialdeetan jende askok hitz egiten zuen BAKEAZ, hitz bat baino zertxobait gehiago den horretaz, botikak, janaria, hezkuntza, poza... izatea esan nahi duen horretaz.

Jende horren guztiaren ahaleginarekin, azkenean, gerra amaitu egin zen. Laguntza izugarria jaso zuten, eta ez zuten gerraosterik jasan behar izan; pixkanaka-pixkanaka normaltasunera itzuli zen guztia.

Haurra ikastetxera joan zen berriro, botikei esker, ahizpa sendatu egin zen, eta orain, guztiek jan dezakete egunero.

Haur horrentzat, lehen guztia beltza zen hura ostadar kolorekoa bihurtu zen: urdina, berdea, horia... ZORAGARRIA ZEN GUZTIA.

- *Hori dela eta, gerra gehiagorik izan ez dadin, gaur, beltza, txarra den guztia zakarrontzira botako dugu: indarkeria, gezurra, gorrotoa... Eta mundua hitz polit, zuri hauekin inguratuko dugu, kolore biziz margotuko dugu mundua, gerrarik inoiz izan ez dadin, eta horrela, bakeaz eta maitasunez betetako mundua izan dezagun betirako.*
- *Paper batean 2 zutabe egin, horietako batean "hitz ilunak" ipini, eta bestean, "argiak eta koloreak". Gauza txarren zutabea moztu, eta zakarrontzira bota; gauza onen zutabearekin horma-irudiak egin ikastetxean, kalean, atarian... ipintzeko.*
- *Ipuin honetan zer da benetakoa?*

BAKEARI BURUZKO MARRAZKIA (Egile ezezaguna)

Bazen behin bakeari buruz marrazki hoberena irudikatzen zuenari saria emateko prest zegoen errege bat. Artista ugari saiatu ziren. Erregeak irudi guztiak aztertu ondoren bi bakarrik gustatu zitzaizkion eta horien arteko aukeraketa egin behar izan zuen.

Irudietako bat laku lasai bat zen. Inguruko mendiak islatzen eta nabarmentzen zituen ispilu ezin hobea alegia. Horien gainean, hodei txuri lumatsuak zituen zerua zegoen. Irudia ikusi zuten guztiek bakeari buruzko margo ezin hobea zela pentsatu zuten.

Beste irudiak ere mendiak zituen, baina malkartsuak eta gorriak ziren. Goialdean zeru ekaiztsua zegoen eta euria eta tximista ikusten zen. Mendiaren hegaldaren azpitik ur-jauzi apartsua erortzen zen. Horrek ez zirudien batere baketsua.

Baina erregeak irudia ikusi zuenean, harkaitz baten arrakalan hazten ari zen zuhaixka txiki bat ikusi zuen ur-jauziaren atzean. Txori ama batek bere habia egin zuen zuhaixkan. Han, uraren indar kemenaren erdian, txori ama bere habian eserita... bake ezin hobea.

- *Zein irudik uste duzu irabazi zuela saria?*
- *Erregeak bigarrena aukeratu zuen. Ba al dakizu zergatik?*

ELEFANTEAK? (David)

Duela urte asko, munduko elefante guztiak beltzak edo zuriak ziren, bi talde argi osatuz. Gainerako animalia guztiak maite zituzten, baina zuriak eta beltzak elkar gorroto zuten eta elkarrengandik bananduta ibiltzen ziren: beltzak oihanaren alde batean bizi ziren eta zuriak kontrako aldean.

Egun batean, elefante beltzek elefante zuri guztiak hil behar zituztela erabaki zuten eta elefante zuriek, berriz, elefante beltz guztiak hil behar zituztela. Bakea nahi zuten bi taldeetako elefanteak oihanean baneratu ziren. Eta ez ziren berriro agertu. Hasi zen borroka. Eta asko iraun zuen, luze jo zuen. Elefante bakar bat ere bizirik geratu ez zen arte. Urteetan, ez zen elefanterik ikusi munduan.

Egun batean, elefante bakezaleen bilobak oihanetik atera ziren arte iraun zuen egoera hark. Grisak ziren. Ordutik, elefanteak bakean bizi izan dira. Baina azkenaldian, belarri txikiak dituzten elefanteek eta belarri handikoek elkarri modu arraroz eta kezkgarriz begiratzen diote.

- *Zergatik galtzen dute denbora elkarren arteko berezitasunak bilatzen, guztiak elefante izanik, partekatzen dutenagatik elkar maitatu beharrean?*
- *Antzeko zerbait gertatzen zaigula uste al duzu?*

ZUBIAK ERAIKITZERA (EGILE EZEZAGUNA)

Duela gutxi, elkarren ondoko etxeetan bizi ziren bi anaien artean gatazka handia izan zen. Elkarrekin etengabe uztak landatuz, ondasunak eta makinak elkar trukatzuz eta elkarbanatuz 40 urte pasatu zituzten eta hori izan zen lehenengo arazo larria. Lankidetzaz luze eta mesedegarri hori bat-batean eten zen. Arazoa gaizki-ulertu baten ondorioz hasi zen eta oso azkar hazi zen, elkar bereizi arte. Horren ondorioz, hitz itxusiak esan zizkieten elkarri eta aste batzuen ondoren, isiltasuna etorri zen.

Goiz batean, norbaitek atea jo zuen Luisen, anai zaharrenaren etxean. Ireki zuenean, arotzaren erremintak zituen gizon bat ikusi zuen.

- Egun batzuetarako lan bila nabil - esan zion arotzak - agian etxaldean konponketaren bat egin beharra izango duzu zuk eta nik lagun diezazuket.
- Ados - esan zuen Luisek- badut lantxo bat zuretzako. Begira ezazu etxe hura, erreka bestaldera, hor bizi da nire bizilaguna, izatez nire anaia gaztea da. Joan den astean gu bion artean zelai ederra zegoen, berak bere buldozerra hartu eta erreka ubidea desbideratu zuen bion artean jartzeko. Beno, ni haserrarazteko egin zezakeen, baina nik zerbait hobea egingo diot. Ikusten al duzu biltegiaren alboan dagoen zurrondakinen pila hori? Itxitura bat egitea nahi dut, altueran mi metro izango dituen. Ez dut gehiago ikusi ere egin nahi.

Arotzak hau esan zion:

- Uste dut ulertzen dudala zure egoera. Erakutsiezadazu non dauden iltzeak eta zutabeen zuloak egiteko pala eta pozik utziko zaituen lana egingo dizut.

Anaia zaharrenak arotzari materiala biltzen lagundu zion eta herrira hornidura bila joateko etxetik atera zen egun osorako. Arotzak gogor lan egin zuen: neurtuz, moztuz eta iltzeak sartuz. Iluntze aldera, baserritara itzuli zenean, arotzak bere lana bukatu berri zuen.

Baserritarra guztiz harrিতa geratu zen: Ez zegoen inolako bi metroko itxiturarik. Horren orde, zubi bat zegoen. Erreka gurutzatuz, bi etxaldeak elkartzen zituen zubia. Arte-lan fina zen, eskudel eta guzti.

Une horretan, bizilaguna, anaia gaztea, etxetik etorri zitzaion eta Luis besarkatuz hau esan zion:

- Pertsona ona zara, esan eta egin dizudana egin ondoren, zubi eder hori eraikitzea ere!

Bi anaiak adiskidetzen ari ziren arotzak erremintak hartu eta bazihola ikusi zutenean.

- Ez! Itxaron! - esan zion anaia zaharrenak - gera zaitetz egun batzuez, proiektu asko ditut zuretzako.
- Ados, mila esker, gustatuko litzaidake geratzea - esan zuen arotzak - baina zubi ugari dut eraikitzeko.

- *Gure bi lagun haserretzen direnean, zer egin ohi dugu guk?*

Zenbat aldiz eraiki ditugu “hormak” bien artean, lehen baino gehiago urrunaraziz?

Eta zenbat aldiz saiatu gara “zubiak” eraikitzen eta adiskidetzeko bideak egiten eta arazoak konpontzen?

Jarrera hori oso garrantzitsua da Bakearen alde lan egiteko... eta gutako bakoitzak... zeregin garrantzitsua dugu...

IZAN GAITEZEN ZUBIGILE, gure gertueneko arazoak konpontzeko lan egin dezagun.

ERREGEAREN HIRU SEME-ALABAK (EGILE EZEZAGUNA)

Bazen behin errege bat bi seme eta alaba bat zituen. Aberastasun handiak zituen, gainera. Batez ere mundu osoak miresten zuen balio paregabeko diamante bat. Norentzat izango zen brillante hura herentzia banatzean? Aitak proba bat jarri zien seme-alabei. Egun zehatz batean ausardia handien erakusten zuenari emango ziola esan zien.

Gau hartan, bakoitzak eguneko ekintzak kontatu zituen. Alaba zaharrenak, erresuma osoan izua eragiten zuen dragoia hil zuen. Bigarren semeak, daga txiki batekin hamar gizon armatu garaitu zituen. Hirugarren semeak hau esan zuen:

- Gaur goizean atera naiz eta nire etsairik handiena topatu dut labar baten ertzean lotan... eta lotan jarrai zezan utzi dut.

Orduan, erregea tronutik altxatu, seme gazteena besarkatu eta diamantea eman zion.

- *Zergatik egin zuen hori erregeak?*
- *Zer da gaur egun balentria handia egitea? Zergatik?*

ZERGATIK EGITEN DU OIHU JENDEAK? (EGILE EZEZAGUNA)

Egun batez Meher Babak bere morroieri galdetu zion:

- Zergatik egiten du oihu jendeak haserretzean?

Gizonek pixka batean pentsatu ondoren, zera esan zuten:

- Patxada galtzen dugulako -esan zuen batek- horregatik egiten dugu oihu.
- Baina zergatik egin oihu bestea zure alboan dagoenean? – galdetu zuen Babak – Ezin al zaio oihu egin gabe hitz egin? Zergatik egiten diozu oihu norbaiti haserre zaudenean?

Gizonek beste erantzunen bat ere eman zioten, baina ez zuten asebeste Baba.

Azkenik, hau azaldu zuen:

- Pertsonak haserre daudenean, bihotzak asko aldentzen dira. Baina distantzia hori betetzeko, oihu egin behar dute, elkar entzun ahal izateko. Zenbat eta haserreago egon, orduan eta ozenago egin beharko dute oihu elkar entzuteko distantzia handi horretan.

Gero Babak galdetu zuen:

- Zer gertatzen da bi pertsona maitemintzen direnean? Horiek ez dute oihu egiten, oso baxu hitz egiten dute, zergatik? Horien bihotzak oso gertu daudelako. Bien arteko distantzia oso txikia da.

Babak jarraitu zuen:

- Oraindik gehiago maitemintzen direnean, zer gertatzen da? Ez dute hitz egiten, xuxurlatu bakarrik egiten dute eta are gertuago daude maitasunean. Azkenik, ez dute xuxurlatu beharrik ere, begiratu besterik ez, eta hori da guztia. Hain gertu daude bi pertsonak elkar maite dutenean...

Gero Babak esan zuen:

- Eztabaidatzean, ez utzi bihotzei urruntzen, ez esan gehiago urrunduko zaituzten hitzik, bestela noizbait iritsiko da distantzia horrek itzulerako biderik aurkituko ez duen eguna.

- *Norbaitekin eztabaidatzen dugunean eta oihu egiten dugunean, egia al da gure arteko distantzia handiagotu egiten dela dirudiela? Bestea urrunago sentitzen al dugu? Horregatik egiten ote dugu hainbeste oihu?*